

פרק י': חברותות, ומסכת בבא בתרא

השבוע התחיל זמן חורף. בכל העולם היהודי זה זמן של התעלות, של התחדשות, של קול התורה. אבל אצלי זו הזדמנות.

היכל הכולל סוער. אברכים ממהרים, מדברים, מסמנים בידיים. כמה גם מחפשים חברותא, מישהו שיניב להם הספק נאה עד פסח.

עמדתי בצד, ליד הסטנדר הקבוע, והמתנתי. משקיע טוב לא רץ אחרי השוק. הוא נותן להזדמנויות לבוא אליו. ואז הוא ניגש. קוראים לו נחום. חולצה מגוהצת, משקפי מותג, וחיוך של מישהו שלא בדק את החשבון נפש שלו חודשיים.

"ננ, נחום פתח, "מחפש? שמעתי שלומדים 'בבא בתרא'. רוצה לסגור?"

הסתכלתי עליו. נחום הוא קלאסי. לא תנודתי, יציב, אבל התשואה... נמוכה.

"נחום", אמרתי לו תוך כדי שאני פותח את המחשבון בראש. "לפני שאנחנו 'סוגרים', אני צריך להבין את המודל שלך לזמן הקרוב."

נחום מצמץ. "איזה מודל? אני רוצה ללמוד גפ"ת. אולי קצת ראשונים אם נספיק."

"זה לא יעד", חתכתי אותו. "זה חזון כללי. אני מדבר איתך על מדדי ביצוע. מה קצב הקריאה שלך לדקה? מה

יחס הזיכרון שלך משבת לשבת? והכי חשוב – מה המדיניות שלך לגבי הפסקות קפה?"

נחום צחק באי נוחות. "אני... אני אוהב קפה ב- 11:00. רבע שעה, סיגריה, וקצת פוליטיקה."

התחלתי להקליד בראש. "בוא נעשה חשבון, נחום. רבע שעה ביום, כפול 5 ימים בשבוע, כפול 20 שבועות בזמן חורף... זה יוצא 25 שעות נטו! אתה מדבר איתי על מחיקה של 6.25% מההון העצמי של הזמן! שום משקיע לא היה נכנס לעסקה עם דמי ניהול כאלה!"

"אבל צריך להתאזור, נחום ניסה להתגונן. "המוח צריך מנוחה."

"המוח הוא שריר, נחום. השוק לא נח. הריבית לא יוצאת להפסקת סיגריה. אתה יודע מה ההבדל בין אברך שמסיים ש"ס לאברך שנתקע בדף י"ב? הריבית של הדקות המתות! אם נלמד את הרבע שעה הזאת, בעוד 10 שנים אנחנו בפער של שתי מסכתות מול השוק!"

נחום התחיל להזיע. הוא הסתכל לצדדים, מחפש דרך מילוט. אבל אני הייתי בשוונג. "עוד דבר, המשכתי. אני רוצה לדבר על מינוף."

"מינוף?" הוא שאל בקול חלוש.

"כן. אנחנו לא סתם לומדים. אנחנו מייצרים תוכן. תוכן זה ערך. אני רוצה שכל חידוש שנאמר ירשם, המטרה היא להוציא קונטרס בסוף הזמן. אני מביא את ההון הראשוני (הסברות שלי) אתה עושה את העבודה השחורה (כתיבה), ונתחלק ברווחים 80-20, כי הסיכון עליי."

נחום לקח צעד אחורה. "תשמע, הוא אמר. "נראה לי שחיים מחפש. הוא גם... הוא גם בקטע של מספרים."

"חיים?" גיחכתי בזלזול. "חיים הוא ספקולנט! הוא אומר 'פשטים' עקומים בלי כיסוי! אני מציע לך סברות על רמה."

אבל נחום כבר ברח. ראיתי אותו מתיישב ליד נפתלי, אברך שקולו רועם ומוחו רפוי. ראיתי אותם פותחים גמרא. תוך דקה נפתלי הציע לצאת לקפה. נחום חיך בהקלה והסכים. הסתכלתי עליהם וריחמתי. הם שורפים את הקרן. נשארתי לבד ליד הסטנדר. פתחתי את הגמרא. "בבא בתרא" מילמלתי לעצמי. "השותפין שרצו לעשות מחיצה.. מצוין אני אלמד לבד. בלי דמי ניהול. בלי שותפים. בלי דילול שעות. רק אני, הגמרא, והרווח הנקי שלי. אולי זה קצת עצוב ללמוד לבד, אבל היי, לפחות ב'חבורה' לא אצטרך לחלק קרדיטים לאף אחד."

הכותב אינו שדכן חברותות, ולמען האמת שומע כרגע הקלטה של שיעור ב'קול הלשון' במהירות של 1.5X כדי למקסם יעילות.
